

Старійшина Девід А. Беднар
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Дух одкровення

Дух одкровення—реальний. Він може діяти і дійсно діє у нашому особистому житті та в Церкві.

Я висловляю вдячність за натхнення, з яким було обрано гімн “Чи зробив я сьогодні добро?” (Гімни, № 132), який ми чуємо після мого виступу. Я розумію цей натяк.

Я запрошую вас пригадати два явища, що стосуються світла, які відомі більшості з нас.

Перше явище відбувалося, коли ми входили до темної кімнати і вмикали світло. Пам’ятаєте, як в одну мить яскраве світло заповнювало всю кімнату і темрява зникала. Те, що раніше неможливо було побачити і осягнути, стало чітким і зрозумілим. Це явище характеризується миттєвим і сильним сприйняттям світла.

Друге явище відбувалося тоді, коли ми спостерігали, як закінчується ніч і починається ранок. Чи пригадуєте ви як повільно і майже непомітно з’являлося світло на горизонті? На відміну від ввімкнення світла у темній кімнаті, світло на світанку не спалахувало миттєво. Натомість, поступово і рівномірно яскравість світла збільшувалася і на зміну темряві ночі приходило сяяння ранку. Згодом над обрієм з’являлося сонце. Але візуальні ознаки того, що сонце невдовзі з’явиться, можна було побачити ще за години

до того, як воно дійсно піднімалося над горизонтом. Це явище характеризується ледь відчутним і поступовим сприйняттям світла.

На прикладі цих двох звичайних явищ, пов’язаних зі світлом, ми можемо багато чого навчитися про дух одкровення. Я молюся, щоб Святий Дух надихав і навчав нас, коли ми зараз зосередимо увагу на душі одкровення і основних способах отримання одкровенень.

Дух одкровення

Одкровення—це спосіб спілкування Бога зі своїми дітьми на землі. Воно є одним з найвеличніших

благословень, пов’язаних з даром і постійним супроводом Святого Духа. Пророк Джозеф Сміт навчав: “Святий Дух є одкровителем” та “ніхто не може отримати Святого Духа, і не отримувати одкровення” (Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт, [2007], с. 133).

Дух одкровення доступний кожній людині, яка отримує виконані належно владою священства спасительні обряди хрищення зануренням для відпущення гріхів та рукопокладання для надання дару Святого Духа—і яка діє з вірою, щоб виконати наказ священства: “Прийми Святого Духа”. Це благословення призначене не лише для головуючих авторитетів Церкви; скоріше воно має і повинно діяти у житті кожного чоловіка, жінки і дитини, яка сягає віку підзвітності та укладає священні завіти. Щире прагнення і гідність запрошують дух одкровення прийти у наше життя.

Джозеф Сміт і Олівер Каудері набули цінного досвіду сприйняття духу одкровення, коли перекладали Книгу Мормона. Ці брати пізнали, що можуть отримати будь-яке знання, необхідне для виконання

їхньої роботи, якщо просили з вірою, зі щирим серцем, вірячи, що отримають відповідь. З часом вони глибше зрозуміли, що дух одкровення звичайно проявляє себе через думки і почуття, які приходять у наш розум і серце силою Святого Духа. (Див. УЗ 8:1–2; 100:5–8). Як Господь навчав їх: “Тепер ось, це є дух одкровення; ось, це є дух, яким Мойсей перевів дітей Ізраїля через Червоне море посуху. Отже, це є твій дар; покладайся на нього” (УЗ 8:3–4).

Я наголошую на словах “покладайся на нього”, що стосуються духу одкровення. У Писаннях вплив Святого Духа часто описують словами “тихий, лагідний голос” (1 Царів 19:12; 1 Нефій 17:45; див. також 3 Нефій 11:3) та “голос цілковитої лагідності” (Геламан 5:30). Оскільки Дух шепоче нам ніжно й лагідно, легко зрозуміти, чому нам слід уникати негідних ЗМІ, порнографії та шкідливих речовин і згубних форм поведінки, що викликають залежність. Ці знаряддя супротивника можуть послабити і згодом знищити нашу спроможність усвідомлювати ледь відчутні послання від Бога, що надходять силою Його Духа, і реагувати на них. Кожному з нас слід серйозно замислитися і з молитвою обміркувати, як ми можемо відкидати принади диявола і в праведності “покладатися на нього”, а саме на дух одкровення, у нашому житті та в наших сім'ях.

Способи отримання одкровення

Одкровення надходять різними шляхами, зокрема, наприклад, через сни, видіння, спілкування з небесними посланцями та натхнення. Деякі одкровення отримуються миттєво і сильно; деякі отримуються поступово і ледь відчутно. Два описані мною явища, пов'язані

зі світлом, допоможуть нам краще зрозуміти ці два основні способи отримання одкровення.

Світло, ввімкнене у темній кімнаті, подібне до отримання послання від Бога швидко, повністю і одночасно. Багатьом з нас доводилося отримувати одкровення у такий спосіб, коли нам надавалися відповіді на щирі молитви або необхідне скерування чи захист, відповідно до волі Бога і у призначений Ним час. Описання того, як одкровення приходили у такий миттєвий і сильний спосіб, містяться у Писаннях і в історії Церкви. Таке трапляється і в нашому житті. Ці могутні чудеса справді відбуваються. Однак, отримання одкровення у такий спосіб є скоріш рідкісним, ніж повсякденним явищем.

Поступове зростання яскравості світла, випромінюваного сонцем на світанку, подібне до отримання послання від Бога “рядок за рядком, приписання за приписанням” (2 Нефій 28:30). Найчастіше, одкровення приходять поступово, з часом, і дається нам відповідно до наших прагнень, гідності та підготовки. Такі послання від Небесного Батька поступово і лагідно зрешують нашу “душу, як роса з неба” (УЗ 121:45). Отримання одкровення у цей спосіб відбувається значно частіше. Саме так їх отримував Нефій, коли намагався кількома різними шляхами здобути пластини з латуні в Лавана, перш, ніж це йому вдалося (див. 1 Нефій 3–4). Безперечно, саме Дух вів його до Єрусалиму, “бо не знав [він] наперед, що ма[є] робити” (1 Нефій 4:6). І він не пізнав в одну мить, як будувати корабель незвичайним способом; натомість, Господь показував Нефію “час від часу, яким способом [він мусить] обробляти деревину для корабля” (1 Нефій 18:1).

В історії Церкви та у нашому особистому житті є дуже багато прикладів того, як одкровення отримувалися у Господній спосіб “рядок за рядком, приписання за приписанням”. Наприклад, фундаментальні істини відновленої евангелії не були явлені пророку Джозефу Сміту всі водночас у Священному гаю. Ці безцінні скарби давалися через одкровення за відповідних обставин і в належний час.

Президент Джозеф Ф. Сміт пояснює, як у своєму житті він отримував одкровення у цей спосіб: “Ще хлопцем ... я часто звертався до Господа з проханням явити мені чудо, аби здобути в цьому свідчення. Проте Господь не давав мені чудес, але істину—рядок за рядком ... доки не відкрив мені її в повноті, від тімені до п'ят, допоки я повністю не очистився від сумнівів і побоювань. Йому не потрібно було посилати ангела з небес, щоб зробити це, і не потрібно Йому було для цього звучання архангельської сурми. Шепіт спокійного й негучного голосу Духа живого Бога приніс мені від Нього те свідчення, яке стало моїм надбанням. Через цей принцип і цю владу Він відкриє всім дітям людським істинне знання, яке залишиться з ними. Це допоможе їм пізнати істину саме так, як її знає Бог, і виконати волю Батька саме так, як її виконав Христос. А чудесні явлення, скільки б ви їх не мали, не зможуть дати вам цього” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт, [1999], с. 266*).

Як члени Церкви, ми настільки схильні приділяти увагу дивовижним і яскравим духовним явленням, що можемо недооцінювати і навіть не помічати, як Святий Дух у свій звичайний спосіб виконує Його роботу. Сама “простота ... шляху” (1 Нефій 17:41) отримання крок за

кроком майже непомітних духовних вражень, які з часом у своїй сукупності складаються у бажану відповідь чи потрібне нам скерування, може спонукати нас поглядати “за межу” (Кн. Якова 4:14).

Я спілкувався з багатьма людьми, які ставлять під сумнів міць свого особистого свідчення і недооцінюють свій духовний потенціал, оскільки не отримують частих, дивовижних або сильних вражень. Принаймні, коли ми думаємо про події, які сталися з Джозефом у Священному гаю або Савлом по дорозі до Дамаску та Алмою молодшим, нам здається, що з нами щось не так, якщо у нашому житті немає чогось подібного до цих добре відомих і дивовижних духовних подій. Якщо вас відвідували подібні думки чи сумніви, будь ласка, знайте, що з вами все гаразд. Просто продовжуйте слухняно

просуватися вперед з вірою в Спасителя. Роблячи так, ви “не можете піти хибним шляхом” (УЗ 80:3).

Президент Джозеф Ф. Сміт радив: “Покажіть мені святих останніх днів, які мають поклатися на чудеса, ознаки та видіння, щоб бути непохитними в Церкві, і я покажу вам членів Церкви ... чиє становище перед Богом не найкраще, і які ходять слизькими дорогами. Ми вкорінюємося в істину не завдяки чудесним явленням, які нам даються, а через смирення і віддане дотримання заповідей і законів Бога” (in Conference Report, Apr. 1900, 40).

Інше відоме явище, пов’язане зі світлом, допомагає нам навчитися ще деяким істинам, що стосуються принципу отримання одкровенень “рядок за рядком, приписання за приписанням”. Іноді сонце сходить хмарного чи туманного ранку. Через

похмурі погодні умови побачити світло складніше і неможливо точно визначити той момент, коли сонце сходить над горизонтом. Але навіть такого ранку ми маємо достатньо світла, щоб сказати, що настав новий день, і займатися своїми справами.

Подібним чином ми багато разів отримували одкровення, точно не усвідомлюючи, як саме або коли ми його отримали. Цей принцип проілюстрований на прикладі важливого епізоду з історії Церкви.

Навесні 1829 року Олівер Каудері був шкільним вчителем у Пальмірі, шт. Нью-Йорк. Дізнавшись про Джозефа Сміта та роботу з перекладу Книги Мормона, Олівер відчув враження, що йому слід запропонувати свою допомогу молодому пророку. Тому він вирушив до Гармоні, шт. Пенсільванія, і став писарем Джозефа. Вчасність його прибуття і надана ним допомога були надзвичайно важливими для явлення Книги Мормона.

Згодом Спаситель відкрив Оліверу, що кожного разу, молячись про скерування, він отримував його через Дух Господа. Господь проголосив: “Якби це не було так, ти б не був на тому місці, на якому ти є тепер. Ось, ти знаєш, що питав Мене, і я просвітив Твій розум; а тепер Я кажу це тобі, щоб ти міг знати, що тебе було просвітлено Духом істини” (УЗ 6:14–15).

Таким чином, Олівер отримав одкровення через пророка Джозефа Сміта, в якому йому було сказано, що він отримував одкровення. Вочевидь Олівер не усвідомлював, як і коли він отримував скерування від Бога і потребував цих настанов, аби збільшилося його розуміння щодо духа одкровення. Фактично Олівер ходив у світлі сонця, що вставало хмарного ранку.

Серед невизначеності та багатьох випробувань, з якими ми стикаємося у житті, Бог вимагає від нас робити все якнайкраще, діяти самостійно, а не бути під впливом (див. 2 Нефій 2:26) і довіряти Йому. Ми можемо не бачити ангелів, не чути небесних голосів або не отримувати могутніх духовних вражень. Часто ми можемо просуватися вперед з надією і молитвою, але не маючи цілковитої впевненості, що ми діємо згідно з волею Бога. Проте, шануючи наші завіти і дотримуючись заповідей, завжди прагнучи постійно чинити добро і ставати кращими, ми можемо йти з впевненістю в тому, що Бог скеровуватиме наш поступ. І ми можемо з впевненістю говорити, що Бог сповнить натхненням наші слова. Частково в цьому і полягає значення вірша з Писань, в якому сказано: “Тоді зміцніє твоя впевненість у присутності Бога” (УЗ 121:45).

Коли ви належним чином шукаєте і застосовуєте дух одкровення, я обіцяю, що ви будете “простувати в світлі Господньому” (Ісая 2:5; 2 Нефій 12:5). Іноді дух одкровення діятиме миттєво і сильно, в інші часи—ледь відчутно і поступово, і часто настільки лагідно, що ви можете свідомо навіть не розпізнати його. Але незалежно від того, у який спосіб це благословення було отримане, світло, яке воно несе, осяватиме і збільшуватиме вашу душу, провітлюватиме ваше розуміння (див. Алма 5:7; 32:28), скеровуватиме і захищатиме вас і вашу сім’ю.

Я проголошую своє апостольське свідчення про те, що Батько і Син живі. Дух одкровення—реальний. Він може діяти і дійсно діє у нашому особистому житті та в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Я свідчу про ці істини у священне ім’я Господа Ісуса Христа, амінь. ■

Президент Томас С. Монсон

СВЯТИЙ ХРАМ— МАЯК СВІТОВІ

Найважливішими й вінцевими благословеннями членства в Церкві є ті благословення, які ми отримуємо в храмах Бога.

Мої дорогі брати і сестри! Я шлю вам свою любов і привітання й молюся, щоб Небесний Батько скеровував мої думки й надихав мої слова під час цієї промови.

Спочатку я хотів би додати кілька слів до чудових виступів, які ми сьогодні почули від сестри Олред і єпископа Бертона та інших промовців стосовно програми благополуччя. Як було сказано, цій даній через натхнення програмі, яка благословила життя такої великої кількості людей, у цьому році виповнюється 75 років. Я мав привілей особисто знати декого з піонерів цієї величної справи—людей великого співчуття і прозорливості.

Як зазначили єпископ Бертон і сестра Олред та інші, на єпископа приходу покладено відповідальність піклуватися про тих нужденних, які живуть у межах його приходу. Таким був мій привілей, коли я, будучи дуже молодим єпископом, керував приходом, що нараховував 1080 членів Церкви, 84 з яких були вдовами. Було багато людей, які потребували допомоги. Я відчував

глибоку вдячність за церковну програму благополуччя і за підтримку Товариства допомоги й кворумів священства.

Я заявляю, що програму благополуччя Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів було дано через натхнення від Всемогутнього Бога.

Брати і сестри, три роки тому на весняній конференції мене було підтримано як Президента Церкви. Звичайно ж, ці роки були напруженими, сповненими великою кількістю випробувань, але й незчисленними благословеннями. Можливість освячувати і переосвячувати храми була серед найприємніших і найсвященніших з тих благословень. І саме про храм я хочу сьогодні поговорити.

Під час жовтневої генеральної конференції 1902 року Президент Церкви Джозеф Ф. Сміт у вступному слові висловив надію, що одного дня “наші храми буде зведено у різних частинах [світу]—там, де вони потрібні людям”¹.

Під час перших 150 років після організації Церкви, з 1830 по 1980, було побудовано 21 храм,